

PRESUDA SUDA

3. srpnja 1979.

„Morski biološki resursi”

U spojenim predmetima C-185/78 do C-204/78,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku koji je na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u uputio Economische Politiechter (sudac u trgovačkim stvarima) na Arrondissemensrechtbank u Rotterdamu (Okružni sud, Nizozemska) u kaznenim postupcima koji se pred njim vode protiv

društva J. VAN DAM EN ZONEN (predmeti C-185 i C-186/78),

društva J. EN W. LOKKER CORNELISZONEN (predmeti C-187 i C-188/78),

društva REDERIJ DELTA BV (predmet C-189/78),

društva GEBR. J. EN W. MELISSANT (predmeti C-190 i C-191/78),

društva C. TANIS JACZN EN ZONEN (predmet C-192/78),

JANA TANISA, ribara (predmet C-193/78),

društva GEBR. VAN DER KLOOSTER (predmet C-194/78),

društva JAC. VAN DER KLOOSTER EN ZOON (predmet C-195/78),

društva JAC. TANIS, KMRSZN EN ZONEN (predmet C-196/78),

JANA GRINWISA, ribara (predmet C-197/78),

ANTHONIJA REDERTA, ribara (predmet C-198/78),

društva A. REDERT EN G. TANIS (predmet C-199/78),

društva JOH. EN KR. ORGERS GERRITZONEN (predmet C-200/78),

društva VISSERIJBEDRIJF WISSELVALLIGHEID BV (predmet C-201/78),

JOHANNESA TANISA, ribara (predmet C-202/78),

JOHANNESA GRINWISA, ribara (predmet C-203/78),

ADAM'T MANNETJEA, ribara (predmet C-204/78),

svi sa sjedištem ili boravištem u Goedereedeu,

o tumačenju članka 102. Akta od 22. siječnja 1972. o uvjetima pristupanja i prilagodbama Ugovorâ te određenim pravilima prava Zajednice o nacionalnim mjerama o kvotama ulova lista i iverka u Sjevernom moru.

SUD,

u sastavu: H. Kutscher, predsjednik, J. Mertens de Wilmars i Mackenzie Stuart, predsjednici vijeća, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe, G. Bosco, A. Touffait i T. Koopmans, suci,

nezavisni odvjetnik: G. Reischl,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Nizom od 20 sudskih odluka donesenih 18. srpnja 1978., koje je Sud zaprimio 14. rujna 1978., Economische Politiechter (sudac u trgovačkim stvarima) na Arrondissemensrechtbank u Rotterdamu (Okružni sud) je na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u uputio Sudu pitanja o tumačenju članka 5. Ugovora o EEZ-u i članka 102. Akta o pristupaju radi ocjene spojivosti s pravom Zajednice mjera koje je nizozemska vlada donijela radi ograničenju ulova lista i iverka na području Sjevernog mora.
- 2 Iz spisa proizlazi da su pred Economische Politiechter (sudac u trgovačkim stvarima) protiv dvadeset trgovačkih društava ili ribara pokrenuti kazneni postupci zbog povrede nizozemskih propisa kojima su se za 1978. utvrdile kvote ulova lista i iverka na području Sjevernog mora tj. „uredbe kojom se donosi privremeni propis o ograničenju ulova lista i iverka iz 1978.” i „uredbe kojom se donosi privremeni propis o kvoti ulova lista i iverka u Sjevernom moru iz 1978.”. Pred nacionalnim sudom okrivljenici su se branili pozivajući se na okolnost da, budući da je prijelazni rok predviđen člankom 12. Akta o pristupanju istekao 1. siječnja 1978., mjere koje se donose radi zaštite morskih bioloških resursa potpadaju pod nadležnost Zajednice. Posljedično, nizozemska vlada tada više nije bila ovlaštena staviti na snagu propise koji bi činili osnovu za pokretanje kaznenih postupaka. Okrivljenici osim toga ističu da čak i uz pretpostavku da su nizozemski propisi legalno stavljeni na snagu oni su i

dalje nespojivi s pravom Zajednice zbog toga što predstavljaju diskriminaciju nizozemskih ribara, uzimajući u obzir okolnost da u istom morskom području druge države članice primjenjuju manje stroge propise.

- 3 Kako bi donio odluku o tom sporu Economische Politiecher (sudac u trgovačkim stvarima) uputio je Sudu tri pitanja koja glase kako slijedi:
1. Na koji dan ističe rok predviđen člankom 102. Akta o pristupanju i prilagodbama Ugovorâ?
 2. Zasnivaju li se mjere donesene na osnovi Reglement zee – en kustvisserij (uredba o ribolovu na moru i uz obalu) iz 1977. (Stb. 666) kako su donesene u Beschikking voorlopige regeling vangstbeperking tong en schol (uredba o privremenom propisu o ograničavanju ulova lista i iverka) iz 1978. i Beschikking voorlopige regeling contingentering tong en schol Noordzee (uredba o privremenom propisu o kvotama ulova lista i iverka u Sjevernom moru) iz 1978. (Stcrt. 1977., 255) na propisima Zajednice ili na obvezama koje Zajednica državama članicama nalaže na temelju članka 5. Ugovora o EEZ-u ili pak na nadležnostima koje je Zajednica priznala državama članicama?
 3. Je li sadržaj prethodno navedenih propisa spojiv s pravom Zajednice?

Prvo pitanje (tumačenje članka 102. Ata o pristupanju)

- 4 Sukladno članku 102. Akta o pristupanju, „[n]ajkasnije od šeste godine od pristupanja, Vijeće, odlučujući na prijedlog Komisije, utvrđuje uvjete ribolova s ciljem osiguravanja zaštite ribarskih područja i očuvanja bioloških resursa mora”. Definicija roka koji predviđa taj propis uzrokuje poteškoće zbog toga što se tekst ne odnosi na određeno vrijeme nego na razdoblje koje je opisano izrazom „od šeste godine nakon pristupanja”. Taj se izraz može shvaćati tako da označava bilo početak, bilo kraj te godine, to jest 1. siječnja ili 31. prosinca 1978. Međutim, o tom se pitanju može odlučiti upućivanjem na opću odredbu članka 9. Akta o pristupanju čiji stavak 2. određuje: „Pridržavajući se datuma, rokova i posebnih odredaba predviđenih ovim Aktom, primjena prijelaznih mjera prestaje na kraju 1977.” Usklađivanje s tom odredbom pokazuje da je poseban rok koji utvrđuje članak 102. bez ikakva praktičnog značenja ako se kraj tog roka podudara s općim rokom utvrđenim člankom 9. stavkom 2., tj. 31. prosinca 1977. Iz toga proizlazi da rok predviđen člankom 102. može imati korisno značenje samo ako se izraz „najkasnije od šeste godine od pristupanja” tumači tako da on ne označava početak već kraj šeste godine, tj. 31. prosinca 1978.
- 5 Stoga na prvo pitanje valja odgovoriti da rok predviđen člankom 102. Akta o pristupanju i prilagodbama Ugovorâ ističe 31. prosinca 1978.

Drugo pitanje (nadležnost)

- 6 Iz prethodno navedenog proizlazi da su činjenice zbog kojih su pokrenuti kazneni postupci pred Economische Politie rechter (sudac u trgovačkim stvarima) nastale u razdoblju tijekom kojega prijelazni rok iz članka 102. još nije istekao.
- 7 Međutim, treba uzeti u obzir i činjenicu da u dotičnom razdoblju Vijeće nije stavilo na snagu zaštitne mjere previđene člankom 102. Ta je okolnost prouzročila pravnu nesigurnost, ali ona ipak nije dovela do pravne praznine u pogledu prava Zajednice. Sud je u svojoj presudi od 16. veljače 1978. (predmet C-61/77, Komisija/Irska, Zb., str. 417., točke 28. do 37. i 56. do 68.) naveo koje je primjenjivo pravo u tom području i kako su raspoređene nadležnosti između Zajednice i država članica. Iz toga slijedi da su tijekom 1978. države članice imale pravo i dužnost, u području svoje nadležnosti, poduzeti sve mjere, spojive s pravom Zajednice, za zaštitu morskih bioloških resursa, a osobito utvrditi ribolovne kvote koje se primjenjuju na trgovačka društva i ribare koji potpadaju pod njihovu nadležnost.
- 8 Stoga na drugo pitanje valja odgovoriti da su mjere kao što su one koje su predmet nacionalnih propisa na koje upućuje sud koji je uputio zahtjev u dotičnom razdoblju potpadale pod nadležnost država članica.

Treće pitanje (materijalni uvjeti koji proizlaze iz prava Zajednice)

- 9 Iz spisa i iz argumenata koje su iznijele osobe protiv kojih je pred nacionalnim sudom pokrenut kazneni postupak proizlazi da su zaštitne mjere koje su stupile na snagu u Nizozemskoj za 1978. osporavane zato što su diskriminirajuće za nizozemske ribare dok druge države članice primjenjuju propise koji su u tom području manje strogi. Iz toga slijedi da ribari koji ne potpadaju pod nadležnost nizozemskih tijela mogu, sve do voda koje pripadaju ribolovnoj zoni Nizozemske, obavljati ribolovne aktivnosti uz povoljnije uvjete nego što to mogu nizozemski ribari. Stoga okrivljenici smatraju da se nizozemski propis protivi načelu članka 7. Ugovora o EEZ-u koji, po njihovome mišljenju, treba osigurati jednako postupanje prema državljanima svih država članica.
- 10 U tom pogledu valja istaknuti da zaštitne mjere dogovorene unutar Zajednice, u savjetovanju s Komisijom, počivaju na raspodjeli odgovornosti među državama članicama tako da svaka država u trenutačnom stanju kontrolira, prema pravilima svojega zakonodavstva u području ribolovnih kvota, ulove iskrcane u svojim lukama. Primjenu nacionalnog zakona čija usklađenost s pravom Zajednice uostalom nije sporna ne treba smatrati protivnom načelu nediskriminacije zbog okolnosti da druge države članice navodno primjenjuju propise koji su manje strogi. Nejednakosti ove vrste, ako one postoje, moraju se ukloniti u postupku savjetovanja predviđenog Prilogom VI. Haškoj rezoluciji na koji se upućuje u prethodno navedenoj presudi, ali one ne mogu biti temelj za prigovor o diskriminirajućim propisima države članice koja u odnosu na svaku osobu koja potpada pod njezinu nadležnost propise donesene u području ribolovnih kvota primjenjuje na isti način.
- 11 Stoga na treće pitanje valja odgovoriti da se nacionalni propisi kao što su nizozemski propisi u području ribolovnih kvota na koje upućuje nacionalni sud ne trebaju smatrati

diskriminirajućima ako se jedinstveno primjenjuju na sve ribare koji potpadaju pod nadležnost dotične države članice.

Troškovi

- 12 Troškovi vlade Kraljevine Nizozemske, vlade Kraljevine Danske, vlade Francuske Republike, vlade Ujedinjene Kraljevine i Komisije Europskih zajednica, koje su Sudu podnijele očitovanja, ne nadoknađuju se.

Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja u kaznenim postupcima koji se vode pred Economische Politie rechter (sudac u trgovačkim stvarima) na Arrondissementrechtbank u Rotterdamu (Okružni sud), na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenog,

SUD,

o pitanjima koja mu je odlukama od 18. srpnja 1978. uputio Economische Politie rechter (sudac u trgovačkim stvarima) na Arrondissementrechtbank u Rotterdamu (Okružni sud) odlučuje:

- 1. Rok predviđen člankom 102. Akta od 22. siječnja 1972. o uvjetima pristupanja i prilagodbama Ugovora ističe 31. prosinca 1978.**
- 2. Mjere kao one koje su obuhvaćene Beschikking voorlopige regeling vangstbeperking tong en schol (uredba o privremenom propisu o ograničavanju ulova lista i iverka) iz 1978. i Beschikking voorlopige regeling contingentering tong en schol Noordzee (uredba o privremenom propisu o kvotama ulova lista i iverka u Sjevernom moru) iz 1978., obje donesene 29. prosinca 1977., u dotičnom razdoblju potpadaju pod nadležnost država članica.**
- 3. Nacionalni propisi kao što su nizozemski propisi u području ribolovnih kvota od 29. prosinca 1977. ne trebaju se smatrati diskriminirajućima ako se jedinstveno primjenjuju na sve ribare koji potpadaju pod nadležnost dotične države članice.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg 3. srpnja 1979.

[Potpisi]